grevele de față. O criză teribilă se va produce fără doar și poate.

Sinucidere groaznică

O știre înfiorătoare vine din Edimburg.

În una din mahalalele sarace ale acestuĭ oraș, la al patrulea etaj al uneĭ case posomorâte, locuia de mulțĭ anĭ un bătrân funcționar al uneĭ marĭ case de comerciŭ.

Tot ce maĭ ținea pe pământ pe acest bătrân gârbovit de suferințe și de privațiunĭ, era nădejdea de a vedea pe unicul seŭ fiŭ făcându-și carieră.

Soarta fu însă crudă pentru bătrân. Fiul seŭ, tînĕr chirurg, primise serviciŭ în India și plecase încă din anul trecut. Clima Indieĭ nu îĭ prii însă și tînĕrul sucombă. Acum câte-va zile, bătrânul primi teribila veste.

Desperarea tatâluĭ nu maĭ cunoscu marginĭ. Speranțele luĭ fiind nimicite, iel hotărî să se sinucidă și îșĭ ezecută hotărîrea într'un chip îngrozitor.

Iel ficsa un șnur la fereastră, îșĭ puse lațul de gât și se aruncă pe fereastră afară.

Timp de o minută, iel se legănă în aer, d'asupra stradeĭ, spre groaza trecătorilor. Apoĭ, d'odată șnurul se rupse și bătrânul căzu pe pavagiŭ.

Vĕ închipuițĭ emoțiunea produsă de această sinistră întêmplare. **West.**

LUAREA GRIVIȚEĬ

Aniversarea de azĭ ie și în vecĭ va fi scumpă inimeĭ tuturor Românilor.

Luarea Griviței înseamnă redeșteptarea vitejieĭ neamuluĭ român, amorțită de veacurĭ lungĭ de durerĭ și suferințe.

Oșteniĭ românĭ s'aŭ dus cu fruntea sus și cu pieptul deschis la asaltul teribileĭ fortăreațe, ale căreĭ gurĭ de bronz vĕrsaŭ valurĭ crunte de foc.

Bravura lor a întemeiat statul român modern.

In ziua de azĭ când sĕrbătorim reînvierea glorieĭ străbune, să ne aducem aminte de aceia carĭ aŭ rĕmas pe câmpul de onoare și de aceia carĭ, plecațĭ plinĭ de viață, s'aŭ întors schilodițĭ.

Să vărsăm o lacrimă pentru ceĭ morțĭ și să strigăm martirilor: Patria recunoscătoare nu vĕ va uita în vecĭ!

Intâmplărĭ din țară

Mórte grabnică

Locuitorul Nae Petre Arnăutul, din orașul Roșiorii-de-Vede, care era tot bolnăvicios, plecând din târg ca să se ducă a casă, când a ajuns în dreptul casarmeĭ dorobanților, a căzut jes și a rĕmas locului mort.

Rĕzbunare

Locuitorul Zanfir Ion Caraiman din comuna Merișanĭ (Teleorman), ca să'șĭ rĕzbune în contra locuitoruluĭ Panait Manea din comuna Măgurenĭ, i-a pus foc la o șiră de paie, care nu numaĭ cá a ars definitiv, dar a ajutat de a se întinde focul și asupra uneĭ șire de paie și a unuĭ Coșar de vite ale locuitoruluĭ Gheorghe Dinu Ferecatu, arzêndu-i-le cu desăvêrșire.

Înecațĭ

Tênĕrul Iordachi Mihaiŭ, din comuna Trotușu, județul Bacăŭ, ducându-se cu sacul ca să prindă pește, din întêmplare a căzut în apa Trotușu și s'a înecat. Cadavrul s'a găsit peste 3 zile.

— Gheorghe Anton, servitorul locuitoruluĭ Simion Ardeleanu, din comuna comăneștĭ, când se afla pe un pod de pe pârîul Ciubanușuluĭ, apa a venit mare, a distrus podul, și el, căzênd într'ênsa, s'a înecat. Cadavrul s'a găsit în țarina Epurenilor.

Inecurĭ marĭ

Apa rîuluĭ Trotușu, debordând din causa ploilor, a întrerupt comunicația în comuna Brusturoasa, a luat 11 case cu grajdurĭ, 2 herĕstrae și 7 clăĭ cu fên, a distrus și prefăcut în prund 30 hectare cu semĕnăturĭ și 19 hectare fânețe. Paguba este 40,000 leĭ.

Foc pus

De către necunoscuțĭ făcĕtorĭ de rele s'a pus foc la aria locuitoruluĭ Eftimie Doca, din comuna Fundeanu, județul Tutova, prefăcând în cenușă o șiră cu grâŭ ca de 12 kile, una de secară ca de 12 kile, una de orz ca de 16 kile și douĕ clăĭ de păring.

Toată această recoltă e asigurată la societatea „Națională".

S'aŭ luat mĕsurĭ pentru descoperirea și prinderea autorilor punerii aceluĭ foc.

Spargerea de la d. Dobriceanu

Alaltă sĕră, lunĭ, pe la ora 1 după miezul nopții, un furt prin spargere s'a săvêrșit în magazinul și fabrica de bombóne din calea Victorieĭ No. 77, aparținênd cunoscutuluĭ mare comerciant G. Dobriceanu.

Unul din făptași, un băiat anume Alecsandru Grigorescu, în vêrstă de 20 de anĭ, fost în serviciŭ la d. Dobriceanu până acum patru lunĭ, a fost prins, în următórele împrejurărĭ:

De vre-o douĕ treĭ zile un om de la fabrica de săpunărie din Băneasa a d-luĭ Dobriceanu fiind cam bolnav, a venit în capitală și în nóptea comitereĭ furtuluĭ a fost lăsat de d. Dobriceanu să doarmă într'o încăpere de lângă antreul dintre prăvălie și locuință. Pe la ora 1 după miezul nopții, auzind acest om un sgomot la ușa atelieruluĭ de bombonerie, s'a sculat și a vĕzut douĭ indivizĭ introducêndu se în prăvălie pe ferestrele atelieruluĭ situat la sub-sol.

Neîndrăznind să se arunce asupra lor în acel moment, 'l-a pândit până aŭ eșit. Atuncĭ, în curte, a pus mâna pe eĭ, dând alarma. A eșit d-na Dobriceanu, care veghia fiindu-ĭ un copil bolnav, asemenea și băeții din magazin aŭ sărit în ajutorul luĭ Tudor Bulgaru — acesta e numele omuluĭ care a surprins pe rĕŭ-făcĕtorĭ.

In lupta urmată, unul din aceștia a reușit să fugă, luând pardesiul tovarășuluĭ seŭ Alexandru, care acesta a fost dat pe mâna d luĭ comisar respectiv.

Alexandru Georgescu refuză de a declara numele complicelui seŭ, mărginindu-se a spune că este de pe la drumul de fier. Sunt indiciĭ cum că eĭ furaŭ astfel de maĭ mult timp, ducênd marfa la o prăvălie de cofetărie din calea Griviței.

Acte oficiale

Regulamentul votat de consiliul comuneĭ urbane Huși, pentru fabricarea și vînzarea pâneĭ în oraș, se aprobă modificându-se însă art. 8 din acest regulament în sensul următor.

„Pânea care, după constatarea făcută de medicul orașuluĭ asistat de un agent al poliției judiciare, se va găsi crudă, va fi confiscată, iar contravenitoriĭ se vor da judecățiĭ spre a li se aplica pedeapsa prescrisă de codul penal.

* D. Gr. N. Mano, directorul general al regieĭ monopolurilor Statuluĭ, este autorisat a aproba cheltuelĭ și a semna ordonanțe de plată relative la construcțiunĭ și exproprierĭ pentru depositele de fermentarea și conservarea tutunurilor, terasamente și pavage, cum și construcțiunĭ de localurĭ pentru fabricele de tutunurĭ, ateliere, stabilimente și mașinĭ necesare fabricațiuneĭ.

D-niĭ Alexandru Davidescu și Dimitrie Iarca, ingineriĭ ordinarĭ clasa II de la 1886, actualmente aflațĭ în serviciul direcțiuneĭ generale a căilor ferate, îndeplinind stagiul se înaintează la gradul de ingineriĭ ordinarĭ clasa I.

— S'aŭ disolvat consiliile comunelor rurale Bârca, Vela și Glodu, din județul Dolj, și Runcu din jud. Dâmbovița.

* Pe timpul cât d. director general al telegrafelor și poștelor, Dimitrie S. Cesianu, va lipsi de la postul seŭ, s'a autorisat d. inspector telegrafo poștal, Stefan Chirițescu, a semna toate ordonanțele de plată ce se vor emite pentru serviciul telegrafelor și poștelor, în limitele creditelor acordate prin budget.

Prinderea unui bandit

Din Coburg (Germania) ni se comunică:

E multă vreme de când Thuringia și Hessa sunt spăimântate de isprăvile banditului Klotzbach, pe care autoritățile nu puteaŭ pune mâna cu nicĭ un preț. Se pusese chiar un premiŭ de 400 mărcĭ pentru arestarea luĭ.

Banditul a fost în sfârșit prins la Mardorf, nu de poliție, ci de un țĕran, în împrejurărĭ care merită să fie relatate.

Cultivatorul Scheffer se afla la câmp, cu argațiĭ seĭ, ocupat cu încărcarea produselor. Ducându se într'o miriște de secară, el vede un om dormind adênc. Se uită la el și, după descrierile auzite, crede că nu e altul decât Klotzbach. Dormindul avea lângă el un pistol încărcată cu cocoșul tras. Schefer se duce, ia o frânghie, se apropie de bandit și, făcênd lațurĭ, îĭ prinde mâinele pe carĭ le leagă strâns. Apoĭ s'aruncă asupra dormindului. Acesta se deșteaptă zăpăcit și, când vede că mâinile îĭ sunt legate, intră într'o furie teribilă. Banditul se încearcă să apuce pistolul, dar în zadar. Schefer strigă și argațiĭ îĭ vin în ajutor.

Arestatul, dus în sat, fu recunoscut drept Klotzbach și dus la închisoarea din Efze.

Farsa unuĭ artist

Ni se scrie din Viena:

Lumea artelor și finanțelor d'aci face mare haz de următoarea farsă jucată de un artist creditoruluĭ seŭ:

Un sculptor, care-și arangiase un foarte frumușel atelier și ale căruia opere sunt mult căutate, are păcatul că chieltuiește fără nicĭ o socoteală. Fiecare finit de an se încheie la iel cu deficit și mereŭ are neplăcerĭ cu creditoriĭ seĭ.

Până acum însă, avusese a-face tot cu oameni de înțelegere, maĭ bine zis răbdătorĭ. Săptămânele din urmă i se înfundă. Un creditor, ne maĭ voind să'l aștepte, îl trase în judecată.

Artistul nu se deranjă să meargă la judecătorie. La ce? Banĭ tot n'avea ca să plătească. Iel fu condamnat în toată regula.

Trecu vremea de opoziție, fără ca artistul să'și dea osteneala să protesteze contra sentinței. Creditorul îșĭ scoase formula ezecutorie și ceru concursul autorităților. Un amic înștiință însă pe sculptor de aceasta, cu 2 zile maĭ nainte.

Sculptorul chiemă un negustor și vîndu toate mobilele, afară de strictul necesar, care nu i se putea secuestra. Apoĭ se apucă și zugrăvi pe pereți, cu o adevĕrată măiestrie, o întreagă garnitură de mobile.

Veni ziua esecuțiunĭ. Agenții forței publice, împreună cu creditorul, se prezintară la domiciliul sculptoruluĭ.

Când se deschise ușa, creditorul avea un zîmbet de mulțumire pe buze: avea de unde să se despăgubească.

Dar iluziunea ținu scurt timp. Când vĕzu farsa, el fu cuprins d'o furie oarbă. Portărelul și ceĭ-l'alțĭ funcționarĭ rîdeaŭ de se țineaŭ de coaste.

La urmă a rîs și creditorul.

German francezofil

Doctorul Miquel, șeful partideĭ liberale germane și unul din oamenii politicĭ ceĭ maĭ în vază din Germania, a rostit la Auerbach, cu ocazia aniversărĭ bătălieĭ de la Sedan, într'o serbare, un discurs care a avut în Germania un rĕsunet formidabil.

Lăudând faptele marĭ ale armateĭ germane și succesele diplomațieĭ imperiale, oratorul a făcut adâncĭ omagiĭ curagiuluĭ desfășurat de națiunea franceză, care n'a depus armele decât după sfârșirea tuturor puterilor.

„Acum,—a zis d. Miquel,—nu voim să ne bucurăm de pierderile adversarilor de odinioară, cu carĭ voim să trăim pe viitor în pace; dar avem dreptul de a ne gândi la faptele marĭ ale răzvrătiriĭ Germanieĭ".

Remediu contra bancrutei

Sunt 900 de anĭ de când în China nu s'a întâmplat ca o casă de bancă de acolo să fi încetat plățile. Aceasta se datorește uneĭ dispozițiunĭ a împĕratuluĭ Hi Fung, după care în cas de insolvabilitate la vre o bancă, atât președintele adminstrator, cât și directoriĭ, precum și casierul trebuiaŭ a fi decapitațĭ, iar capetele se spânzuraŭ la vre-un capăt de stradă, d'asupra condicelor comerciale. Această dispositie e încă în vigoare și băncile chineze aŭ urmat până acum îndatoririlor lor cu cea maĭ mare punctualitate.

Sinuciderea din str. Manea Brutaru

Am publicat erĭ scrisoarea nenorocitului Preotescu, despre al cărui fapt disperat am fost ceĭ d'întêiŭ în poziție de a ști și de a vorbi.

Dam azĭ următoarele detaliĭ asupra acesteĭ sinuciderĭ, care a emoționat mult publicul capitaleĭ.

Costică Preotescu, care era amploiat la casieria mărfurilor din gara Predeal cu o leafă de 120 leĭ pe lună, trăia cu d-na Băicoianu — femeia despre care vorbește scrisoarea — de vre-o 2 anĭ, la Predeal. Pe la sf. Petru numita d-nă veni în Bucureștĭ pentru diferite afacerĭ și când era să se întoarcă primi o telegramă de la Preotescu ca să maĭ rĕmâie douĕ zile în Bucureștĭ. In acest interval primi o scrisoare în care el o avertisa că știe că nu se poartă bine la Bucureștĭ și'ĭ făcea reproșurĭ. La 30 Iulie Preotescu veni în capitală, trăgênd la mătușa d-neĭ Băicoianu, văduva Ana Popescu, care 'și are locuința în curtea biserichi Manea Brutaru, unde ședea și d-na Băicoianu. O scenă violentă a isbucnit între ceĭ douĭ amanți și Preotescu se întoarse singur la Predeal, căcĭ d-na Băicoianu refuzase de a'l urma. De atuncĭ multe scrisorĭ s'aŭ schimbat între eĭ, până ce, joia trecută, un d. Georgescu, sosind în Bucureștĭ, înștiințează pe d-na Băicoianu că Preotescu va veni a doua zi și că ar face bine să fugă din casă, căcĭ se va întâmpla o nenorocire. Sfatul fu ascultat și vinerĭ, venind Preotescu, stărui pe lângă d-na Popescu să'ĭ dea ospitalitate în casa d-eĭ, la care stăruință d sa cedă. Douĕ zile Preotescu făcu cercetărĭ în privința d neĭ Băicoianu. In nóptea spre duminică el nu dormi de loc, însă nu părea de loc agitat saŭ trist.

A doua zi spuse d-neĭ Ana Popescu, că merge la gară să ia o scrisoare ce îĭ venise și apoĭ va merge la bărbier. In realitate s'a dus de și-a cumpărat un revolver cu șase focurĭ.

Când s'a întors, și-a luat adio, căcĭ avea să plece, de la vecinĭ, într'un mod foarte afabil, dar cu părere de rĕŭ că nu îĭ spuseseră unde se află ascunsă d-na Băicoianu.

Intră în casă. Trimise pe mătușa d-neĭ să-ĭ cumpere o țuică de 10 banĭ, pe care o bĕu. Apoĭ spuse d neĭ Popescu că trângase toate; d-na n'a înțeles ce vrea să spue.

Crezu că vorba se refera la scrisoarea pe care o terminase de scris.

O rugă să-ĭ cumpere treĭ cârnațĭ să mănânce, căcĭ apoĭ se va culca, și se așeză pe pat. Mătușa d-neĭ se duse să cumpere cârnațiĭ și, până să se frigă bine, se întoarse fuga, de teamă ca nu cum-va în lipsă, Preotescu să spargă garderobul d-neĭ Băicoianu.

Il vĕzu întins. Perdelele lăsate, ușile date de perete. Lipsise poate cincĭ minute. Nu se distingea bine în casă. Credea că dórme. Il strigă. Nimic. Se apropiă, să-l miște de mână, și simți ceva cald și lipicios. Dete un strigă. Eși afară și vĕzu sânge. Gardistul se întêmplase în gangul bisericeĭ și dădu fuga. Nenorocitul se împușcase în tâmpla dreaptă. Treĭ gloanțe s'aŭ găsit în revelver. Moartea a fost instantanee. Positiunea sa era ast fel: cu capul pe douĕ perne, într'un colț al patuluĭ; picioarele atârnând, cu fața în sus și cu revolverul în mâna dreaptă.

Alarma se dădu. Autoritățile sosiră imediat, și cadavrul fu transportat la morgă. D-na Băicoianu a sosit alaltă-ierĭ.

Vom da poimâine portretul sinucisuluĭ.

*

Erĭ s'a prezintat la redacția noastră preotul R. Iliescu, de la biserica Manea Brutaru, și ne-a declarat pe onoare și conștiință că, în ceea ce îl privește pe s. sa nu e nimic adevĕrat din cele relatate în scrisoarea sinucisuluĭ C. S. Preotescu, scrisoare pe care am publicat-o în numĕrul de ierĭ.

Preotul a adăogat că d-na Băicoianu e vară cu nevastă-sa.

Consiliŭ practic

Cum se póte constata apa de bĕut dacă este bună saŭ rea.—Fórte mult interesézá une-orĭ sănĕtatea nóstră ca să cunoaștem, fără să alergăm la vr'un chimist, dacă vr'o apă este potabilă, și dacă maĭ cu seamă ea conține materiĭ organice; aceasta se póte lesne reușĭ prin următorul mijloc practic, care se recomandă de oameni de stiință specialĭ.—Intr'o sticlă albă de capacitate de $1^1/_2$ litru se pun treĭ părțĭ din apă care este destinată a se încerca, în care disolvăm jumĕtate linguriță de zahar curat, și, astupând bine gura sticleĭ cu un dop de plută, o lăsăm douĕ zile într'un loc care să fie maĭ mult cald. Dacă după 48 de ore apa se va turbura și va face bășicuțe, ea nu este bună de bĕut.

O altă metodă este următoarea: Se pune jumĕtate de sticlă din apa care se încércă și după ce să astupă bine se pune într'un loc cald câte-va ore. Apoĭ, mișcându-se sticla cu putere, în momentul când voim s'o deschidem observăm daca ese din ea vr'un miros: și dacă va fi vr'un ast-fel de miros, maĭ cu seamă ca de oŭ clocit, nu trebue să întrebuințăm acea apă în casă. Căldura, maĭ cu seamă în vas închis, face ca or-ce miros să devie maĭ simțit, care de alt fel ar fi fost imposibil a se cunoasce.

Lucrurĭ din toată lumea

Statistică politico-umoristică.—Sunt părțĭ vesele chiar în politică; iată de pildă această statistică curioasă a trecutuluĭ parlament francez.

După acea statistică, 178 membri aĭ camereĭ eraŭ slabĭ și 97 grașĭ; ceĭ-lalțĭ de o corpolență mijlocie.

184 deputațĭ eraŭ nalțĭ, 121 scunzĭ și ceĭ-lalțĭ de statură mijlocie.

342 aveaŭ pĕrĭ; ceĭ-lalțĭ eraŭ maĭ mult saŭ maĭ puțin pleșuvĭ.

131 purtaŭ barbă, 85 eraŭ rașĭ peste tot, 184 aveaŭ mustățĭ, 68 purtaŭ favorite, 34 barba stufoasă și 77 barbă tunsă militărește.

79 purtaŭ ochelarĭ, 157 pince-neurĭ și 21 monoclu.

In fine, printre deputațiĭ fostuluĭ parlament francez 438 fumaŭ și 139 nu eraŭ fumătorĭ.

Nouă sectă israelită.— La Odesa și în Rusia Nouă se formează acum o nouă sectă evreiască, care face mare sgomot și care poartă numele de „Noul Israel". Intemeietorul și profetul eĭ este un óre care Rabinovicĭ, om foarte deștept, care ar voi să desființeze ortodoxia evreiască ca să asimileze pe israeliți cu poporul în mijlocul căruia trăește.

Principiile noueĭ secte sunt ce urmă-le

63

Prințul Alexandru DE BATTENBERG SAU MISTERELE BULGARIEI

Roman dramatico-criminal de mare sensație

XIII

— Hm! Spune'mĭ cum ți-s'a părut femeea asta? Avea înfățișarea uneĭ comisionare de profesie?

— Nicĭ de cum. Era îmbrăcată fórte curat; apoĭ și mâinele'ĭ eraŭ delicate și pe degete avea inele de briliant.

— Ciudat lucru, că o asemenea persoană să facă serviciĭ de curier. Aĭ maĭ observat ceva estraordinar la dênsa?

— Am vĕzut numaĭ atêta că părea fórte grăbită.

— De unde deduceĭ asta?

— Cum am luat besacteaua în mână, ea a și fugit jos pe scară.

La un semn al conteluĭ valetul se retrase iar.

Tocmaĭ atuncĭ seniorul Ghistrow esamină besacteaua din toate părțile.

Capacul purta inscripția:

— Să se deschiză îndată.

Pe fața din față, lângă broască, se afla o rozetă de alamă care era înconjurată de o ghirlandă formată din litere gravate pe o placă aurită, carĭ compuneaŭ fraza aceasta:

„Se deschide apăsând cu degetul aci."

— Dar istoria asta e misterioasă de tot, murmură el. O personalitate însemnată se servă de o damă elegantă, pentru a'mĭ înmâna cadoul acesta. Cine să fie dama? Și cadoul cum și ce fel este el?

El se plimbă cât-va timp prin odaie absorbit în cugetărĭ.

In sfârșit se trânti pe un scaun și privea de la o mică depărtare besacteaua, care-ĭ se părea că e personificarea vreuneĭ probleme sinistre.

Inchise ochiĭ pentru a nu o vedea.

Insă ciudat lucru, că înaintea fantasieĭ sale acel obiect începu să crească și să se întindă în toate direcțiunile, până ce căpătă mărimea unuĭ coșciug, a cărui față din frunte era împodobită cu un cap de mort care rânjia în chip îngrozitor.

Un fior rece îĭ zgudui tot corpul.

Deschise cu forța ochiĭ și sări în sus.

— Ha! sunt eŭ oare un laș care se îngrozește la vederea uneĭ cutióre negre? Nicĭ o dată n'am știut eŭ ce este frica, n'am tremurat dinaintea vre-unuĭ pericol și acum să mĕ tem de niște fantasmagoriĭ creeate de însăși imaginația mea?! Ce rușine! o asemenea slăbiciune!

Puse un scaun înaintea meseĭ, pe care se afla besacteaua și luă loc.

— Se deschide apăsând cu degetul aci, citi el cu glas tare.

Aplică degetul cel gros pe rozeta de alamă.

— O apăsare cu degetul va resolva problema,—șopti el.

De o-dată se auziră niște pașĭ iuțĭ în anticameră.

Băgă repede besacteaua în sertarul meseĭ și așteptă cu nerăbdare pe visitatorul care trebuia să intre.

XIV

Luptă pe viață și pe mórte

Era pe la orele un-spre-zece înainte de amiazĭ.

Căpitanul Nowikoff, care locuia în hotelul Imperial un apartament de camere elegante, isprăvise tocmaĭ de a se îmbrăca, și anume în ziua aceea în un costum civil, când valetul seŭ intră aducându'ĭ o scrisorică gingașă.

Căpitanul se afla încă înaintea oglinzii de 'și aranja cravata.

— Curierul poștal a adus scrisoarea? întrebă el.

— Da, d-le căpitan.

— Ce stampilă poartă?

— De la St.-Petersburg.

— Bine!

Servitorul puse tabla de argint cu scrisoarea pe masă și se retrase.

Nowikoff lua în mână plicul de hârtie pembeu și se uită la adresă.

— Hm! plicul miroase tare a parfum și literile arată mână de femeie. Sunt în adevĕr foarte curios!

Pe când desfăcea plicul cu briceagul, obrazu'ĭ roșu se coloră de o dată devenind cu o nuanță și maĭ roșu.

— Să fie oare cu putință? Feodora? —Dar nu, nu, este o ilusiune, o închipuire înșelătoare!

In timpul acestuĭ scurt monolog el scosese mica scrisoare din plic și o desfăcu acum cu băgare de seamă.

Cea d'întâiŭ ochire o aruncă asupra sub-scrierei, care consista din aceste douĕ litere: *N. F.*

— La dracu! strigă el exprimându'și ast-fel neplăcerea ce'ĭ pricinuia această desilusiune.

Apoĭ citi cele ce urmează:

„D-le căpitane!

„Purtarea plină de tact ce aĭ avut-o aséră, nu numaĭ că v'a atras simpatiile societățiĭ, dar a deșteptat și invidia unor creaturĭ carĭ acum plănuesc pierderea d-tale. Eștĭ acusat de complot și înaltă trădare și eștĭ deja înconjurat de spioni nevĕzuțĭ. Dacă nu te veĭ gândi serios la scăparea d tale să știĭ că peste câte-va zile veĭ fi trimis la Siberia.

[Va urma]